

HARKAI HÍRMONDÓ

HARKÁNAK – HARKÁRÓL – HARKÁÉRT

Mai számunk tartalmából:

Rombai László: Sikeres volt a FALUNAP

Életképek a FALUNAPRÓL

Rombai László: Önkormányzati hírek

Haris Vincéné: Fejezetek Harka krónikájából 2. rész.

Szabó Károly: A Szent Péter Pál templom kántora

Szabó Károly: Hajrá Harka! – az 55 éves egyesület története –4. rész

Szabó Károly: Emlék egy régi harkai falunapról

Szabó Károly: Győzelem Nyéken

Szabó Károly: Harkai programok augusztus - szeptember hónapban

Rombai László polgármester:

SIKERES VOLT HARKÁN A FALUNAP 2003-ban

A képviselő-testület mint a falu szíve „*nagyon hevesen dobogott*” attól a perctől kezdve, amikor eldöntötte, hogy június 28 – 29-én falunapot tart Harkán, s a feszültség csak akkor szűnt meg, amikor igazságos döntéssel véget ért az Öregfiúk – Rábabordány labdarúgó mérkőzés.

A kezdetkor természetesen nem gondolhattunk mind arra, ami történt a két napon, hiszen a műsorok külön – külön is elviselhetetlen terhet róttak volna költségvetési kereteinkre. A költségek jelentős részét fedező szponzor és a Kulturális Bizottságunk ötleteit elfogadva, esetenként finomítva állt össze az a sok esemény, aminek tanúi lehettünk mi és vendégeink.

Vendégeink közül szeretném kiemelni a Hans lby polgármester úr vezetésével Neckenmarktról érkezett delegációt. A két napot megnyitó 30 tagú „Weinland” nevű fúvós-zenekaruk, és a második napon látványos bemutatót tartó tűzoltóik nagy lendületet adtak sok éve áhított kapcsolatainknak.

Itt mindenképpen meg kell szakítanom gondolataimat egy ide illő előzménnyel. A Horváth István parancsnok által vezetett önkéntes tűzoltóinkat –a képviselőtestület kíséretében– Hans lby úr meghívta a 2003. június 14-én rendezett 34. tűzoltó bajnokságukra, melyen lehetőséget kínáltak bemutatkozásukra. Ennek örömmel tettünk eleget, mert a két település kapcsolatának bővítésén túl, lehetőség nyílt tűzoltóinknak az egy héttel előbb Peresztegen megrendezett kerületi önkéntes tűzoltók versenyén bekövetkezett sikertelenség korrigálására. Ugyanis csapatunk a június 7-i peresztegi versenyen nagyon jó részidővel szerelt és kezdte meg az utolsó feladatrész teljesítését, amikor a gyakorlat vége előtt néhány másodperccel, az egyik gyári új tömlő lecsúszott a csőcsatlakozóról. Ez a műszaki hiba nem tette lehetővé a verseny folytatását, mert a versenyszabályok szerint nincs lehetőség a szerelés megismétlésére. A váratlan malőr csapatunkat nagyon letörte, hiszen példamutatóan lelkiismeretes felkészülésük hiába valóvá vált, nem tudták bizonyítani tényleges tudásukat. Ezért helyezési díj nélkül csak a részvételért kaptak oklevelet a versenybírószágtól.

Neckenmarkton **Horváth Krisztián, Horváth Zsolt, Kovács Gábor, Kovács György, Papp Zoltán, Pető Milán, Stinner István** összetételű csapatunk versenyen kívül bemutató szerelést hajtott végre. Eredményükkel felhívták magukra a jelenlévők figyelmét, mert a magyar versenyszabályoknak megfelelően, az osztrákokénál sokkal hosszabb pályán teljesítették az ő, élmezőnynek számító versenyidejüket. Elismerésként serleget kaptak a versenybizottságtól. **Gratulálunk tűzoltóinknak, akik a peresztegi rossz emlékek után, külhonban be tudták bizonyítani nagyszerű képességeiket.**

Visszatérve a falunappal kapcsolatos gondolataimra, szeretném kiemelni azt a példás rendet és fegyelmet, ami jellemezte a két napot. A műsorok élvezetén, és az első napon az ökör, a másodikon a finomabbnál finomabb pörkölték pompás ízének kóstolgatásán kívül nem akadt dolga a rend őreinek, a mentősöknek, mert nem volt rendbontás, sérülés. Mindenki otthonának tekintve az események színhelyét vigyázott egymásra, a rendre a tisztaságra, a nagy összegű pályázati pénzen ültetett fáinkra csemetéinkre. **Vigyázzunk továbbra is ezekre a törékeny kis fákra, cserjékre melyek meghálálják majd hús lombjaikkal, ékességükkel törődésünket. S ha egy-egy vödör vízzel meglocsoljuk néha a kánikulában**

szomjazó tövüket, kiegészítve tűzoltóink rendszeres locsolását, biztos lesz életben maradásuk.

Végezetül ez alkalmat megragadva szeretném mindazoknak köszönetemet kifejezni, akik valamilyen módon hozzájárultak a falunapunk sikeréhez. Mindenek előtt Hunyaddobrai Zoltán úrnak, a költségek jelentős részének átvállalásáért. A profi színészek és más fellépők mellett, a harkai és társközségekből meghívott szereplőknek, azoknak, akik részt vállaltak a szervezésben, akik rendezőként ügyeltek arra, hogy mindenki jól érezze magát, akik információ adással tájékoztatták az arra rászorulókat, és azoknak is, akik csupán jelenlétükkel színesítették a szervezett műsorokat.

ÉLETKÉPEK A FALUNAPRÓL

A hallgatóság feszült figyelemmel kíséri a művészek fellépését

Amíg peregték a műsorok, szakértő kezek dolgoztak az ökörsütésen

A szanyi **Bokréta** együttes kis csoportja készülődik a fellépésre

Önkéntes tűzoltóink bemutatják, mire képesek akkor, ha az örök ellenség a TŰZ támad

A szelelés kezdetétől számítva alig több mint egy perc után, vízsugaraival halált mér a csapat a lángokra

Lenyűgöző volt a régmúltat idéző íjászok bemutatkozása, akik között Haris Mártont is megtapsolhattuk

Falunapukat a Harka – Rábapordány öregfiúk labdarúgó mérkőzés zárta.
(A szurkolók az árnyékos oldalt választották, csak ezért nem látható a tömeg. Szerk.)

Rombai László polgármester: **ÖNKORMÁNYZATI HÍREK**

Önkormányzatunk Képviselő-testülete 2003. május és június hónapban 2 nyilvános és 2 zárt képviselő-testületi ülést tartott, melyen a felsorolt témákban, az alábbi döntéseket hozta:

Határozattal elfogadta:

- a harkai hegyközség, a harkai falugazdász és a harkai önkormányzat között létrejött együttműködési megállapodás tapasztalatairól szóló beszámolót.
- a sportegyesület tevékenységéről szóló tájékoztatót.
- az Általános Iskola 2002/2003 évi munkájáról szóló beszámolót, egyben hozzájárult 2 pedagógus munkaviszonyának meghosszabbításához.

Döntött abban, hogy:

- a 6/2003(I.20.) Kt. Határozatát „Harkai Újság” megjelentetésére, hatályon kívül helyezi
- a korábbiaktól eltérően a Harka, Ezüsthely külterület hobby kert részletes rendezési terve megnevezésű dokumentáció szerinti terület-felhasználást és szabályozást kívánja újra településrendezési terveiben és helyi építési szabályzatában szerepeltetni. Ezzel együtt helyt adott a 0127/60, 0127/59, és a 0127/69. hrsz.-ú területek tulajdonosa kérésének
- hogy a Pannon Kerékpár Egyesület alapító tagja kíván lenni
- a harkai 475. hrsz.-ú ingatlan bérbeadásáról
- hogy a kábeltévén történő önkormányzati hirdetést nem kívánja igénybe venni.

Állást foglalt abban, hogy:

- rendelet tervezet készüljön az Istenszéke tájvédelmi körzettel nyilvánításáról
- a 462/5 hrsz.-ú ingatlannal kapcsolatban helyszín és a tulajdonos ismeretében hoz döntést
- elviekben egyetért azzal az elhatározással, hogy 2004. évben a területi tűzoltóverseny Harka községben kerüljön megtartásra
- a temetőkerítés építését az árajánlatban foglaltaknak megfelelően folytatja
- egyetért 2003. szeptember 20.-i községi kerékpártúra lebonyolításával

Zárt ülésen döntött a következőkről:

- 1 fő részére átmeneti segélyt folyósít
- 1 fő részére visszatérítendő kamatmentes lakásépítési kölcsönt ad (első lakáshoz jutás támogatása)
- Több éves lelkiismeretes és eredményes futball edzői tevékenységének elismeréséül **Testnevelési és sportdíjban** részesíti **Gazdag Lászlót**. (A kitüntetést a falunapon vehette át.)

(A kitüntetéséhez ez úton is gratulálunk. Köszönjük eddigi tevékenységét és kérjük, hogy a jövőben is hasonló türelemmel és lelkesedéssel végezze a fiúk felkészítését, melyhez jó erőt és egészséget kívánunk Szerk.)

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy az önkormányzat rendeletei hivatalos munkaidőben a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

Tájékoztatom a Tisztelt Harkai Polgárokat, hogy **a polgármesteri fogadóórát augusztus 9-én és szeptember 13-án, (szombaton) 10.00 – 12.00 óra között tartom a Polgármesteri Hivatalban.**

Haris Vincéné: **FEJEZETEK HARKA KRÓNIKÁJÁBÓL** 2. rész

A rómaiak után különféle népcsoportok éltek a Kárpát – medencében. Kr.u. 800 körül Nagy Károly legyőzte az avarokat és a Frank birodalmat egész Győrig kiterjesztette. Környékünkre bajor-frank parasztokat telepített. A magyar honfoglalás 900 – ban érte el környékünket. Harka községnév először 1245– ben szerepel egy adománylevelen, melyben IV. Béla királyunk két királyhű emberének adományozza „Bujuslau” – t, mai nevén Deutschkreutzot. Ebben szerepel háromszor is „Villa Harka”, mint szomszédos falu.

1257 – ben IV. Béla Magister Philipp de Kürünek – egyik követének – ajándékozza Harka egy részét. (*Kürü = Küllő, ma Girm, Deutschkreutz nyugati területe, a kisebb templom környéke*)

Harka másik fele már egy magát **de Harka** – nak nevező család birtoka. A későbbiekben mindkét család Harkai – nak nevezi magát. Kapcsolatukat sok viszály, pereskedés, veszekedés, egymás birtokának elfoglalása, sőt még gyilkosság is jellemezte. Mindkét nemesi családnak Sopronban is volt több háza. Harkai István az 1300 – as évek elején fontos városi közméltóságot is betöltött. Sajnos ma nem tudjuk, hogy a két Harkai családnak Harkán hol volt a háza. Ők építették a mai római katolikus templomot a XIII. század második felében. Harkai Péter, három fiát túlélve 1429 – ben birtokait Sopron városnak eladta. Őt követte Harkai Miklós özvegye is. Így Harka 1429 – ben Sopron jobbágyközsége lett.

A XV. században Harka a környék legnagyobb faluja volt. A szőlőművelés már ekkor is jelentős volt. Egy 1477 – ben Bécsújhelyen kelt levél szerint a hadban álló felek másfél hónapig békét kötöttek, hogy Sopronban és a környező 5 faluban – ezek között Harkán is – le tudják szüretelni a szőlőt.

A magyar és osztrák királyok viszálykodásai miatt sokat szenvedett a vidék. A közeli lándzséri vár urai is a XVI. század elején többször kifosztották, sőt felgyújtották a falut. Ebből az időből maradt fenn írás először a híres, jelentős harkai Péter Pál napi vásárokról is.

Környékünkre már az 1520 – as évek elején eljutottak a reformáció tanai. Nem sokkal később, 1529 – ben megjelenik a török. Ekkor a harkai jobbágyoknak a soproni városvédő falak egy kijelölt szakaszát kellett megerősíteniük, mi közben saját falujuk védtelen maradt.

Színhagyomány szerint a templomra török félholdas zászlót tűztek ki a betolakodók.

Szabó Károly: **A SZENT PÉTER PÁL TEMPLOM KÁNTORA**

2003 húsvétjának első napja is úgy kezdődött, mint hosszú évekkel, évtizedekkel ezelőtt bármelyik vasárnap. A község kántora Kovács József, pontosabban Jóska bácsi – hiszen így szólítja őt tisztelete jeléül a falu apraja nagyja – már korán reggel elvégezte mindennapos teendőit a ház körül az udvarban, hogy a megszokott időben, a megszokott pontossággal eleget tudjon tenni vállalt egyházi feladatának. Valami rendhagyó azonban mégis történt ezen a reggelen. Már indult volna a templomba,

amikor felesége Mariska néni kijelentette „ma nem fogok főzni”. Mielőtt még férje-ura a meglepődöttségtől szóhoz jutott volna, hozzátette: „Étteremben fogunk ebédelni!” Az még rendben is van, hogy étterem, ezt az előző napokban is megbeszélhették volna, de így ilyen hirtelen... Töprengésre azonban most nincs idő, hiszen a harkai Szent Péter Pál templom harangja már jelezte, hogy fél óra múlva kezdődik a húsvéti istentisztelet.

A hívó harangszó átsuhant a kis falucska napsugárban fürdő utcáin, besurrant a házakba, megszólította a már serénykedőket, avagy még lustálkodókat egyaránt. A hívó emberek is, ki magányosan, kik párosan, vagy kis társaságban beszélgetve az úton, igyekeztek a délelőtti istentiszteletre. S neki Jóska bácsinak, a harangszóról vajon eszébe jutott-e, eszébe jut-e, hogy egy másik kis faluban, ahol 50 évvel ezelőtt kezdte kántori pályafutását, bizony előfordult egyszer, hogy kishúgával megkésve iparkodtak a templom felé, hiszen a harang zúgása már a mise kezdetét jelezte. „Elkésünk, elkésünk, te csak fussál Józsi!” – bízta hűga a fiatal kántort, akinek hál Istennek még sikerült a templom bejáratánál nyakon csípni az egyre jobban halkuló harangszót. Visszatérve az „éttermi ebédre” Jóska bácsi családja titokban elhatározta, hogy húsvét vasárnapján felköszöntik, megünneplik 40 éves kántori jubileumát, s 70. születésnapját, amit egy közös ebéddel tesznek emlékezetessé. Mindezt titokban kellett tartani, egyrészt a meglepetés varázsa miatt, másrészt, ha kiderül, bizony könnyen lehet, hogy akkor a megemlékezés egyszerűbb formáját választja majd az ünnepelt.

A gyermekkori újkéri évek meghatározták, nagy hatással voltak Jóska bácsi sorsának, életének alakulására. A zenéhez, a dallamok világához már kisgyermekként is különösen vonzódott. Hangszerre ugyan nem tellett még, de néhányszor kipróbálhatta nagybátyja citeráját, a furulyán már valósággal életre keltette „Kraszna – Horka büszke várát”. Hasonló korú társaival szívesen jártak harangozni a templomba, s míg a többiek a harangkötéllal voltak elfoglalva, ő a templom orgonáját választotta, s egyre több és újabb dallamokat sikerült kicsikarni az öreg, áldott hangszerből. A kottát nem ismerte, nem ismerhette, akkor ezt az iskolában sem tanították. Így hát még sokáig jó zenei hallásának köszönhető, hogy a különböző énekek, nóták hamisítatlanul szólaltak meg általa. A kottázás tudományát csak jóval később egy tanár segítségével sajátította el. Az orgona mellett a harmonika a kedvenc hangszere, amit mai napig is nagy becsben tart.

A húsvéti misére 2003-ban is éppen olyan gonddal, nyugodt szakértelemmel, lelkiismeretesen készült fel, mint 40 éve már bármelyik egyházi szertartásra. Ahogy mindig, most is kihelyezte az aktuális énekek sorszámát, részleteiben is megbeszélte mindent az esperes úrral, hiszen fontos, hogy a kántor értesüljön mindenről. Amikor a katolikus hívők a segédletével elénekelték az utolsó zsoltárt is, még nem sejtette, hogy bizonyos szempontból rendhagyó ez az istentisztelet, hiszen oly módon folytatódott, amit Jóska bácsi előtt ezeddig titokban tartottak. Németh Antal esperes úr köszöntötte a jubileumát ünneplő kántorunkat és átadta Dr. Pápai Lajos megyés püspök jókívánságait tartalmazó oklevelet. Az ünnepelt meghatódottsága csak fokozódott, amikor leánytestvére, Mariska néni a saját tollából íródott versét szavalta el neki.

Egy májusi estén Jóska bácsival társalgunk, cseverésünk. Bizony sok-sok esztendő letagadhatna korából a fiatalos frissességgel mozgó és gondolkodó beszélgetőpartnerem. Megemlítem neki azt a szándékomat, hogy a harkai újságban szeretnék róla, az életéről egy rövid írást megjelentetni.

„Rólam? Miért?” – kérdez vissza. „Én csak dolgoztam, mint a többi ember, tettem, amit kellett. Nincs ebben semmi különös.” – folytatta a személyiségéből adódó természetes szerénységgel. Rábeszélésemre, hogy egy szellemi, emberi értékekben gazdag életút

bemutatása példaértékű és jó hatással lehet még a fiatalabb generációkra is, nagy nehezen kötélnek állt.

„Na jó, nem bánom, de aztán nem kell agyondicsérgetni!” Szinte percek alatt röviden elmeséli élettörténetét. Édesapja uradalmi munkásként biztosította családjának a megélhetést. Szegények voltak. Nem a pénz, nem a földi javak, hanem a szeretet, a megértés - amely sokszor lemondásokkal is járt – tartotta össze szilárdan a családot. Néhány mondat a gyermekkorról, a sármelléki katonáskodásról és máris 1963-ban járunk.

„Ebben az évben költöztünk Harkára, illetve akkor még Magyarfalvának hívták.” – szötte tovább gondolatait. „A falunak éppen kántorra volt szüksége, hát elvállaltam. Immár négy évtizede. Az igazság az, hogy már 50 éve, 1953-ban, Újkéren kezdtem a kántorkodást, no de azon a 10 éven nem veszünk össze” – teszi hozzá mosolyogva. Egyszerűen és röviden válaszol, amikor a családjáról kérdezem: „Mind a három gyermekünket nagy gondoskodással és szeretettel neveltük fel. Igyekeztünk őket a jóra tanítani, de azt hiszem így van ez minden olyan magyar családnál, ahol a valódi értékek, s főleg a szeretet az összetartó kapocs.” Több, mint tíz katolikus papot kiszolgált már, s szeretettel gondol vissza rájuk. Erdész Ferenc nevét említi, akivel közel két évtizedet szolgált együtt. „Tudod, kicsit furcsa volt – folytatja a gondolatsort – amikor nálam jóval idősebb plébános is úgy szólított, hogy Jóska bátyám. Életemben bizony közel háromezer istentiszteleten működtem közre, a temetésekről ne is beszéljünk, azok elmaradhattak volna. Ma már nyugodtan végezhetem teendőimet, de voltak idők, amikor éreztették velem is, hogy Isten házáat választottam a párttaggyűlések helyett. Nem haragszom ezért senkire, ilyen volt az akkori politika. Az evangélikus lelkészekkel is mindig jó volt a kapcsolatom. Szívesen emlékszem vissza Gosztola Lászlóra, aki sokat tett azért, hogy megszűnt falunkban az ellenségeskedés a két vallási közösség, a katolikusok és az evangélikusok között.” Beszélgetésünk végén a hétköznapjairól faggatom. „Dolgoztam és dolgozom, mint bárki más, a földet egész életemben szerettem, ma is nap mint nap sok időt fordítok rá. Na látod – mondja végezetül – nincs az én életemben semmi olyan érdekes, ami újságba kíváncsokra.”

Amit ígértem, betartottam. Nem dicsértem, nem dicsérgettem. Igaz, ezt megtette helyettem Dr. Pápai Lajos megyés püspök, személyesen a harkai kántornak küldött oklevelében. Én csupán arcképvázlatot készítettem egy, a hivatását fél évszázada művelő emberről, s életének 70 éves történetéből bizony csak morzsányi darabok kerültek az újság olvasói elé. De ezek a morzsák aranyból vannak. Befejezésül a már említett húsvétvasárnapi templomi ünnepségen elhangzott versből választottam részleteket. Sokak által kevésbé tudott, hogy írója Mariska néni (özv. Hamar Lajosné) milyen otthonosan mozog nem csak a versmondás, hanem a költészet termékenyebb talaján is. Mi mást kívánhatnánk, mint azt, hogy az alábbi versidézetben megfogalmazott óhaj valóra váljon, s tíz év múlva is újra gratulálhassunk a harkai Szent Péter Pál templom kántorának.

*„Azóta már volt itt sok káplánunk, papunk,
De négy évtizede Te vagy a kántorunk.”*

*„Tíz év múlva ha élnénk, Isten kegyelméből,
Összejönnénk, mesélnénk a régi szép időről.
Igaz akkor már nagyon bent lennénk a korban,
Mert én lennék hetvennyolc, te meg Bátyám nyolcvan.”*

Szabó Károly: HAJRÁ HARKAI!
 – az 55 éves egyesület története –
 4. rész.: **AZ ARANYCSAPAT**

1963 – 1969 között olyan eredménnyel rukkolt elő a magyarfalvi gárda, hogy méltán nevezhetjük ezt az időszakot labdarúgásunk aranykorának.

Új időszámítás vette kezdetét, amikor 1959-60-ban Bán József a magyarfalvi határőrség katonatisztje vállalta el az edzői posztot.

A következetes edzői munka hamarosan meg is hozta gyümölcsét. 1963-ban Sopron Járás II. osztályának Északi csoportjában Magyarfalva bajnokcsapata kapta meg a lehetőséget a magasabb osztályban, Járási I.-ben való szereplésre. 1964-ben már Megyei II-ben szerepelt a csapat, 1965-ben a 2. helyet szerezte meg magának. 1966 egy 3. helyet hozott, 1967-ben pedig újra a képzeletbeli dobogó 2. Fokára állhatott az együttes.

Az edzéseken nagy szerepet kapott, az egyébként technikás játékosok erőnlétének fejlesztése. Ennek legjobb módszere akkoriban is a futás volt, ami a Brand-major, vagy a vasútállomás felé vezető úton történt.

Bán József motorkerékpárjával követte a csapatot, s egyedül a kapus, Vas Ernő élvezhette azt a kiváltságot, hogy ott ülhetett az edző mögött, és a motorról nézhette végig, hogy loholnak, falják a kilométereket társai.

Szabó Gyula, a csapat nagy öregje Bán József kérésére még egy évig vállalta a játékot, hogy ezzel is segítsen az edzőnek kialakítani egy ütőképes együttest. A technikás, gólerős középcsatár tudásával, szigorúságával kivívta fiatalabb társai előtt a tekintélyt. Egy alkalommal Miletics János, a fiatal de tehetséges játékos, egy akciónál nem a legjobb megoldást választotta, Gyula bácsi a játék hevében majdhogynem felpofozta a mi Janinkat, aki szégyen a futás, de hasznos jelszóval kénytelen volt a pálya másik oldalára menekülni.

Ágfalva volt az ellenfél, az első gólt ők rúgták Vas Ernő kapujába. Gyula bácsi odarohant az elsápadt kapushoz: „ha még egy gólt kapsz, isten bizony megverlek”. Azon a meccsen az első gól kivételével érintetlen maradt a háló Vas mögött. Győztünk 4:1-re.

Egy tavaszi délelőtt Gyula bácsival beszélgettem, természetesen a fociról.

Említettem neki, hogy sok információt kaptam már a régmúlt harkai labdarúgásról, többek közt Mileticstől és Vas Ernőtől is.

Felkapta a fejét és szigorúan nézett rám.

- Mit mondtak rólam? – kérdezte.
- Sok jót, de azt is, hogy roppant szigorú volt – válaszoltam.
- És azt, hogy meg akartam őket verni... azt nem mondták?
- De igen, azt is elmesélték – adtam meg magam.
- Pedig szerettem őket, nem haragudtam én rájuk akkor sem, de veszíteni, azt mindig utáltam.

Az 1963-as bajnokcsapat kapusa, Vas Ernő összesen 11 gólt kapott. A csapat kapitánya, Miletics egymaga 36 góllal járult hozzá a sikerhez. A továbbjutást jelentő sorsdöntő mérkőzésre a Soproni VSE pályáján került sor. A rangadó idejére szinte kiürült a falu, ki gyalog, ki kerékpárral, ki autóbusszal (ami kétszer is fordult) érkezett a helyszínre. Magyarfalva 3:1 arányban győzött. Góllövők: Miletics, Nádudvari, Kucska.

Hegyeshalom együttesét 6:0-ra verte hazai pályán a harkai aranycsapat. Ha lett volna eredményjelző-tábla, a 6 gól mellé csak egy név került volna fel, Miletics

Jánosé. A harkai gólgáros számtalan találata közül egyetlen egyre nem szívesen emlékszik. Csapattársa, Töreki Imre került gólhelyzetbe, majd ekkor Miletics szinte fellökve Törekit, hatalmas gólt rúgott. Azonnal elnézést kért tőle, a félre lökött játékos pedig sportszerűen gratulált neki. Éreztem – mondja a gólszerző – hogy ez a gól benne volt a lábamban. Bármikor találkoztam Imrével, ez a kis affér mindig eszembe jut, s egy kicsit szégyellem is magam.

Azt hiszem méltán, és nem véletlenül neveztem az 1963-1968 között szerepelt magyarfalvi együttest aranycsapatnak. Az eredmények magukért beszélnek és nem szóltam még egy nagyszerű MNK-beli (Magyar Népköztársaság Kupa) sorozatról.

Emlék egy régi harkai falunapból

Szülőföld

(Megjegyzés: Az egykori szokás szerinti szerkezetű a vers, a versszakok sorszáma segít az olvasásban!)

1. Távol tőlünk, Bécstől délre
Egy kis falu. Rá gondolok.
Éjjelente ott ragyognak
Legszebben a csillagok.

2. Határ menti drága vidék,
Szülőfalum, gyermekkorom.
Ott nevettem, énekeltem,
Az volt igazi otthonom.

3. Búzakalász – ifjúságom
Aranyárga emlék ma már.
Mi bűnöm volt, hogy itt kellett
Hagynom szülőföldem, hazám?

4. Mentem hát, hisz menni kellett
Sajgó búval a vállamon.
Két templomunk két szép tornyát
Talán soha nem láthatom?

5. Az életem szép itt is, tudom...
Elmúlt emlékek száza nyom,
Keserűen mar a honvágy,
S nem csitul el a fájdalom.

6. Emlékezem... szomorúság
Árasztja el a szívemet.
Álmaimban ez az emlék
Mégis derűs, s csak szép lehet.

7. Álmaimban hazajárok
Szilvát szedni kosarunkba.
Álmaimban hazajárok
Imádkozni templomunkba.

8. Sétálok Harka utcáin,
Ismerősök köszöntenek.
Gyermekkorom játszóterét,
Te zöld mező, köszöntelek.

9. Itthon lenni, itthon élni,
Csak ne jönne az ébredés!
S fent a hegyről reábólint
Szép szelíden a gesztenyés.

10. Álmom végén int a reggel.
De én mégis boldog vagyok,
Mert az éjjel ott járhattam,
Ahol legszebbek a csillagok.

Emilia Kappel, kitelepített harkai lakos verse nyomán

Szabó Károly: Győzelem Nyéken

A harkai öregfiúk csapata július 12.-re meghívást kapott az ausztriai Nyékre (Neckenmarkt), egy labdarúgó tornára, ahol még három osztrák együttesel mérte össze erejét. Horitschon, Raiding és Nyék senior gárdája is nagyon készült, hogy a tornán az első helyet szerezzék meg. A döntőbe végül is Harka és Horitschon csapata

jutott. A hatalmas irammal kezdő Horitschoniak szinte percek alatt 2:0-ás vezetésre tettek szert. Minden erőtartalékra szükség volt a magyar együttesnek, hogy megfordítsa az eredmény állását. A második félidőben már a reflektorok fényei segítettek a folyamatos játékot, s ez úgy látszik jót tett a harkaiaknak, hiszen nem csak hogy kiegyenlítettek, de egy kis szerencsével a győztes gólt is megszerezhették volna. Így azonban a legizgalmasabb rész a végére maradt, a 11-es rúgások. Az osztrákok az öt lehetőségből hármat, míg a magyarok négyet értékesítettek, s ezzel megnyerték az öregfiúk labdarúgó-tornáját.

A Nyéki együttes augusztus 16.-án látogat majd el Harkára, ahol visszavágásra készülnek az elszenvedett fiaskóért. Szerencsére azonban mi is ott leszünk.

HARKAI PROGRAMOK

Augusztus - szeptember hónapban

augusztus

16 – án és 17 – én BÚCSÚ

16 – án 17 órakor a helyi sportpályán Harka – Nyék (Neckenmarkt)
öregfiúk (visszavágó) **labdarúgó-mérkőzés**

20 – án délelőtt kispályás labdarúgó torna.

Figyelem! Várjuk a kispályás csapatok jelentkezését. Lehet utcánként jelentkezni a versenyre, de elfogadunk fantáziánéven jelentkező együtteseket is. Jelentkezést a csapat, illetve annak képviselője nevével, 1500 Ft befizetése után fogadunk el, a befolyt összeget a torna díjazására fordítjuk.

Jelentkezési határidő: 2003. aug. 10. Szabó Károly, Harka Nyéki u. 141.

Tel.: 315-607

Délután 17 órakor szintén a harkai sportpályán *Player Étterem – Harka SE* „teljesen barátságos” **labdarúgó-mérkőzés** lesz. Az étterem tulajdonosa egy hordó sörrel honorálja majd a résztvevőknek a fair-play játékot, s az étteremben vacsora után, zeneszó mellett megbeszélhetik a mérkőzés tanulságait.

szeptember

13 – án (szombaton) szüreti felvonulás

20 – án kerékpártúra az osztrák partnereinkkel

Útvonal: Harka – Nyék (Neckenmarkt) – Sopronkeresztúr (Deutschkreutz) –
Kópháza – Harka táv: cca. 20 – 22 km, időtartam: cca. 3 óra

Kerékpártúra lesz, de felnőtt és gyermek kategóriában díjakat fogunk kiadni. Fődíj mindkét kategóriában 1 – 1 értékes kerékpár.

Részletekről a későbbiekben még információt fogunk adni.

22 – én 16 órakor nyilvános képviselő – testületi ülés

Szabó Károly

Tisztelt Harkai Polgárok! A szerkesztőség nevében kérjük Önöket, hogy ötleteikkel, közérdeklődésre érdemes írásaikkal segítsék lapunk színvonalának emelését.